

SF, er, at den gode orlovsordning, der var, som folk kunne lide, var Venstre med til at forringe i forbindelse med finanslovaftalen med regeringen for 1995. Derfor virker det lidt underligt, at man siger noget og gør det stik modsatte.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Princippet om, at pengene skal følge barnet, lyder ret positivt, og det mener Fremskridtspartiet rent principielt er hundrede procent fornuftigt, men der bliver efter vores opfattelse en mangel på et større beløb.

Det er jo således, at man jo ikke bare kan komme med nogle positive, sympatiske udmeldinger, uden at man også er klar over, at der er et stort, stort negativt aspekt i det. Og jeg må sige, at jeg er enig med Det Radikale Venstre og for den sags skyld også med SF, i, at der i dag er utrolig mange husmødre, der passer deres børn uden at få betaling for det. De skal pludselig have, jeg tror, der blev sagt statsbetalte lønninger.

Jeg synes, man måske burde tænke lidt grundigt over, hvad der på længere sigt vil ske med samfundsøkonomien, og de tal, som bliver lagt frem fra Venstre, over, hvor meget det vil koste, tvivler jeg meget på. Når alt kommer til alt, er der utrolig mange, der meget forståeligt vil benytte sig af det, hvis de pludselig kan få en ekstra indtægt derhjemme.

Derfor er der et problem her. Det vil jeg sige til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen vil jeg gerne sige, at vi er helt klar over, hvad rækkevidden er af de forslag, som Venstre fremsætter. Det var vi også i marts 1996, da vi havde førstebehandling af vores forslag her i Folketinget.

Det er jo ufatteligt, at hr. Villy Søvndal nu bliver bekymret for økonomien, efter at hr. Holger K. Nielsen faktisk har klandret regeringen for, at man ikke turde kaste sig ud i en diskussion om, at man måske skulle bruge nogle flere penge på det her område. Så jeg vil sige, at SF har altså det synspunkt, at økonomi ikke er noget, man taler om, hvis det drejer sig om ens egne forslag, men hvis det er andre, der kommer med andre ideer om, hvordan børnefamiliernes vilkår kunne forbedres, er det lige pludselig et kæmpeproblem, at vi måske skal

omprioritere nogle ressourcer inden for området.

Jeg vil godt understrege, at de danske kommuner om 2 år har brugt omkring 2 mia. kr. på at bygge institutioner i Danmark. Det er, hvad det her koster. Når de institutioner skal fyldes op, er det her faktisk udgiftsneutralt. Derfor behøver hr. Villy Søvndal ikke at bekymre sig så meget om økonomien i det. Der er masser af gevinster i, at forældre i højere grad får fleksibilitet og mulighed for at passe deres egne børn.

Det er da rigtigt, at vi i de nye sociallove har fået en ordening, som jeg også er glad for. Den har bare lige den lille mangel, at forældrene ikke selv må modtage tilskuddet og passe deres egne børn. Det er det, Venstre gerne vil have, for så får familierne reelt fleksibilitet og valgfrihed.

Når hr. Villy Søvndal nævner nogle tal, kan jeg kun bekræfte dem, for han er som regel rimelig til tal, så også i denne situation vil jeg bekræfte tallene.

Men det hænger ikke sammen, når nogle taler om, at det giver flaskehalsproblemer, hvis vi indfører sådanne ordninger. Det giver aldeles ingen flaskehalsproblemer, det giver nogle muligheder for, at måske 5 pct. eller 10 pct. af dem, der i dag har børnene i offentlige pasningsordninger, ville vælge anderledes. Det er det, vi taler om, og hvorfor ikke give de mennesker den mulighed, når de gerne vil have den? Ja, jeg må igen slutte på grund af taletiden.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Erik Larsen kom med nogle forskellige forslag, og et af forslagene går på, at man kan prøve at få pengene til at følge barnet. Men man skal prøve at analysere, hvad konsekvenserne af det forslag er, og jeg vil gerne høre, om hr. Erik Larsen er opmærksom på, at en af konsekvenserne af det forslag kan være og vil sandsynligvis blive, at man i langt højere grad får en situation, hvor specielt kvinderne bliver skubbet ud fra arbejdsmarkedet i længere perioder.

Dermed er man lige præcis i den problemstilling, som også statsministeren var inde på. Det synes jeg er vigtigt at tage stilling til i forbindelse med de familiepolitiske initiativer, vi ønsker at sætte i søen. Er Venstres formål direkte og indirekte at rulle udviklingen 30 år tilbage? Statsministeren nævnte, at det ikke var det, der var sigtet. Det er den ene problemstilling.